

حکومت و ضرورت تعامل سازنده با مردم

رضا احسانی

همکار برای حکومت بیشتر حالت ایوب‌سیون را به خود گرفته و در برابر سیاست های حکومت موضع گیری می کنند، اگر رسانه ها همواره از برخورد نهادهای دولتی شکایت دارند، نشانه این است که هنوز رابطه میان نهادهای اجتماعی - فرهنگی و ارگان های دولتی به صورت درست سازمان نیافته است. جامعه مدنی و سازمان های اجتماعی می توانند اجتماعات را سازماندهی کرده و به آنها آموزش می دهند و آنها را نسبت به حقوق و مکلفیت های شان آگاه می کنند، رسانه ها و جامعه مدنی انگیزه مشارکت شهروندان را در حیات سیاسی و اجتماعی بالا می برند و آنها را در راستای حمایت از سیاست ها و رویکردهای ملی سازمان می دهند و روحیه وحدت و همبستگی ملی را تقویت می کنند و فرهنگ تعاملی و همدیگری را در میان گروه های اجتماعی رواج می دهند.

بنا بر این بدترین نهادهای خبرنگاری سال ۲۰۱۶ با بدترین و خوشنودن ترین سال برای خبرنگاران اعلام کردند؛ اما گفته اند در این سال بیشترین تخسومات ها علیه خبرنگاران از سوی نهادهای دولتی و بخصوص نهادهای امنیتی کشور بوده است. چند روز قبل نیز یک مسؤول رسانه از سوی منسوبین

به گونه درست بهره ببرند. به این دلیل ما در واقعیت سیاسی، ممکن است تفکیک متوازن و متعادل قوا را شاهد نباشیم. هرچند این امر در طولانی مدت از طریق تقویت سازوکارهای قانونی قابل اصلاح می باشد.

امروزه مشکل بیشتر ما در نحوه تعامل میان سه بخش دولتی، مدنی و سکتور خصوصی است. حکومت طی سال های گذشته چندان توفیق نیافته تا یک رابطه ارگانیک و پایدار میان بخش های دولتی، مدنی و خصوصی جامعه ایجاد کند. گرچند رشد و فعالیت جامعه مدنی و رسانه ای در سایه حضور جامعه جهانی، در پانزده سال گذشته چشمگیر بوده است؛ اما تعامل منطقی، دوامدار و نظام مند میان جامعه مدنی، رسانه ها و نهادهای دولتی شکل نگرفته است. حکومت هر چند در خصوص برای فعالیت های مدنی و رسانه ای در کشور فراهم کرده است و به این دلیل رسانه های آزاد زیادی در کشور مجوز فعالیت دریافت کردند و کارکردهای خود را به شکل آزادانه به پیش بردند؛ اما با آنهم یک تعامل سازماندهی و دو جانبه همکاری میان رسانه ها و جامعه مدنی و حکومت در کشور به وجود نیامده است. اگر امروز جامعه مدنی بجای نهادهای

کارکرد حکومت در برابر اطاعت مردم از اقتدار مرکزی این است که امنیت فیزیکی و روانی جامعه را تأمین نموده و راه توسعه و پیشرفت کشور را از طریق استفاده بهینه از منابع اقتصادی، سیاسی و اداری هموار سازد. مسیر توسعه و پیشرفت زمانی امکان پذیر می شود که فقر، ناامنی، تبعیض و بیکاری از میان برداشته شود و مشارکت قانونی و سازمان یافته اقشار مختلف مردم در پروسه های ملی فراهم گردد.

دولت وقتی می تواند که به کارکردها و سیاست هایش در کشور جامعه عمل ببوشاند که ارتباط مستحکم و دوامداری میان نهادهای دولتی، سازمان های اجتماعی و سکتورهای خصوصی ایجاد کرده و همکاری و تعامل مثبت و پایدار میان آنها برقرار سازد. این امر جدا از این است که برای کارایی بیشتر حکومت ها و نظام های سیاسی مؤثر ضروری می باشد، از ارزش ها و اصول دموکراسی نیز به حساب می آید. نظام سیاسی در افغانستان بر مبنای دموکراسی استوار گردیده و ارزش ها و اصول دموکراسی در قانون اساسی به عنوان اصول رفتاری حکومت ها گنجانده شده است.

در دموکراسی اصل برای این است که از تمرکز و تجمع قدرت در دست یک فرد و یا یک نهاد دولتی جلوگیری گردد و زمینه تمایل به انحصار قدرت و ثروت به کلی از میان برداشته شود. به این خاطر در نظام دموکراسی اصل تفکیک قوا به رسمیت شناخته شده و قدرت ملی بر مبنای قانون اساسی میان سه قوه مقننه، اجراییه و قضاییه توزیع شده است. در نظام دموکراسی کوشش بر این است که یک موازنه منطقی و معقول میان سه قوه دولتی ایجاد شود و از تمرکز قدرت در دست حکومت یا قوه اجراییه جلوگیری گردد. همانطور که توزیع قدرت میان قوای سه گانه، تعادل منطقی را در ارگان های دولتی ایجاد می کند و مانع بی نظمی و خود سسری های فردی و جمعی می گردد، توازن میان نهادهای دولتی، مدنی و خصوصی نیز موجب ایجاد تعادل و نظم در جامعه گشته و امکان زیست بهتر و آرامتر

رد و بدل شدن ولسوالی ها میان طالبان و دولت افغانستان سال روان خورشیدی، به یک امر معمول بدل شده است. چندین ولسوالی از اختیار دولت خارج شده و به تصرف طالبان در آمده و برعکس نیز شماری از ولسوالی ها و مناطق از تصرف طالبان در آمده و تحت تسلط دولت قرار گرفته است. بر اساس برخی گزارش ها و ادعاهای طالبان، ده ها ولسوالی در تصرف و یا نفوذ جدی طالبان قرار دارد. در روزهای گذشته، هلمند باری دیگر مورد هجوم طالبان قرار گرفته است. گفته می شود جنگ سختی میان نیروهای دولتی و طالبان در گرفته و طالبان قصد دارند تا مرکز هلمند را به تصرف خود در آورند. خبرهای هشدار دهنده ای نیز از دیگر ولایات به گوش می رسد.

از سوی دیگر مقامات از تلاش های حکومت برای ساختن طرح های امنیتی بلند مدت خبر داده اند. حقیقت این است که نهادهای امنیتی در وضعیت نامناسبی قرار دارند. جنگی نابرابر میان نیروهای دولت و گروه های دشمن افغانستان جریان دارد. در یک طرف این جنگ نیروهای دولت افغانستان قرار دارد و در طرف دیگر ده ها گروه تروریستی که از پشتیبانی دولت ها و نهادهای استخباراتی منطقه و جهان برخوردار هستند. این گروه ها بیشتر به خاطر اهداف و منافع دیگران می جنگند. بار سنگین جنگی که هیچ قانون و محدودیتی برای آن وجود ندارد و دشمن از هر جریه ای برای تضعیف دولت و مردم افغانستان استفاده می کند، بر دوش نهادهای امنیتی سنگینی می کند. اما با وجود همه اینها، نهادهای امنیتی افغانستان نیز از مشکلات جدی برخوردار هستند. نیروهای پولیس و اردوی ملی افغانستان مورد بازبینی قرار گرفته و تغییرات اساسی در این دو نهاد به وجود آمده است، اما امنیت ملی افغانستان کمتر مورد ریفورم و اصلاح قرار گرفته است. نبود ظرفیت های کافی در نهادهای امنیتی افغانستان هنوز هم یک مشکل کاملا جدی به حساب می آید. برنامه های ریفورم و اصلاح نهادهای امنیتی باید بر اساس نیازهای روز افغانستان باید طرح و اجرا شود.

طراحان و برنامه ریزان امنیت در افغانستان قبل از هر چیزی به وضعیت و واقعیت های افغانستان، منطقه و جهان آگاه باشند تا بتوانند جایگاه افغانستان را در منطقه و جهان دریابند و برای امنیت افغانستان برنامه بریزند. بازی های جهانی و منطقه ای میان قدرت ها برای برنامه ریزان امنیتی افغانستان باید روشن باشد و همچنین تعهد و التزام به منافع و مصالح کشور است که می تواند سبب شود برنامه ریزان امنیت کشور بتوانند برنامه های کارآمد برای امنیت افغانستان بسازند.

سقوط و دست به دست شدن ولسوالی ها میان دولت و طالبان و همین گونه افزایش تهدیدها بر شمار زیادی از ولایات کشور مطمئنا ارتباط جدی با نبود استراتژی بلند مدت و کارآمد امنیتی ارتباط وسیع دارد. بیشترین بخش بودجه دولت افغانستان به بخش های دفاعی و امنیتی اختصاص یافته است. اما دستاورد افغانستان در این بخش چندان قابل قبول و توجیه پذیر نیست. افغانستان بعد از طالبان سبب صعدی و رو به افزایش ناامنی را تجربه کرده است. جنگ از کوه ها و غارها به روستاها و ولسوالی ها کشیده شده و در نهایت به سقوط بعضی از ولایات کشیده است. در این جنگ دولت حالت دفاعی به خود گرفته و سعی می کند حملات طالبان را دفاع کند که این وضعیت خسارات مادی و انسانی زیادی برای دولت به بار آورده است.

دولت افغانستان باید استراتژی و راهکارهای رسیدن به امنیت پایدار و ثبات دایمی را جستجو نماید. طرح های بلند مدت امنیتی می توانند ضمانتی برای ثبات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور باشند. این طرح ها باید در اولین قدم به تهدیدهای فعلی و کنونی کشور توجه داشته و خطر سقوط ولسوالی ها و مناطق کشور را برطرف کند.

سرمقاله طرح های بلند مدت امنیتی نیازی برای ثبات و امنیت پایدار

محمد رضا هویدا

برای امنیت افغانستان بسازند. سقوط و دست به دست شدن ولسوالی ها میان دولت و طالبان و همین گونه افزایش تهدیدها بر شمار زیادی از ولایات کشور مطمئنا ارتباط جدی با نبود استراتژی بلند مدت و کارآمد امنیتی ارتباط وسیع دارد. بیشترین بخش بودجه دولت افغانستان به بخش های دفاعی و امنیتی اختصاص یافته است. اما دستاورد افغانستان در این بخش چندان قابل قبول و توجیه پذیر نیست. افغانستان بعد از طالبان سبب صعدی و رو به افزایش ناامنی را تجربه کرده است. جنگ از کوه ها و غارها به روستاها و ولسوالی ها کشیده شده و در نهایت به سقوط بعضی از ولایات کشیده است. در این جنگ دولت حالت دفاعی به خود گرفته و سعی می کند حملات طالبان را دفاع کند که این وضعیت خسارات مادی و انسانی زیادی برای دولت به بار آورده است.

دولت افغانستان باید استراتژی و راهکارهای رسیدن به امنیت پایدار و ثبات دایمی را جستجو نماید. طرح های بلند مدت امنیتی می توانند ضمانتی برای ثبات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور باشند. این طرح ها باید در اولین قدم به تهدیدهای فعلی و کنونی کشور توجه داشته و خطر سقوط ولسوالی ها و مناطق کشور را برطرف کند.

چشم انداز اقتصاد ترکیه

فرزاد رضائی بونش

معرفی می کنند و آن را نتیجه سیاست های داخلی و خارجی دولت می دانند. از این منظر برخی اکنون ترکیه را در شرایط پیشا بحران می دانند و رشد در همه بخشهای اقتصاد، وضعیت نامناسب فروش مسکن و خودرو، کاهش اعتماد سیاسی و رتبه اعتباری از زمان کودتای ۱۵ ژوئیه، کشیده شدن بازداشت ها در بخش خصوصی اقتصاد ترکیه، پاکسازی طرفداران گولن در بخش ها و صنایع، ترس سرمایه گذاران از سرمایه گذاری، سخت گیری ها بر شخصیت های مخالف را زنگ های خطر میدانند.

چشم انداز اقتصاد ترکیه هر چند رخدادها از سال ۲۰۱۳ به ویژه در مورد بحران سوریه و مسائل داخلی ترکیه و امیدواری به اینکه ترکیه تا سال ۲۰۲۳ جز اقتصاد برتر جهان شود را خدشه دار و تیره تار کرد، اما با این وجود در سالهای گذشته ترکیه سهم خود را بازارهای جهانی را حفظ کرد. ولی چالش رونق جذب سرمایه گذاری، رشد اقتصادی ترکیه و کسری بودجه در سال کنونی عیان تر شد در این حال اقتصاد ترکیه در سه ماهه سوم امسال برای نخستین بار در ۹ سال گذشته رشد منفی داشته و لیر ترکیه هم امسال ۲۰ درصد از ارزش خود را دست داده است. در این بین باید توجه داشت که بنا بر محاسبات کارشناسان اقتصادی در وضعیت کنونی که نرخ ارز در نوسان است به ازای هر یک درصد کاهش ارزش لیر ترکیه افزایش نرخ تورم بین ده تا ۱۵ دهم درصد افزایش خواهد یافت لذا در شش ماه آینده به تورم اضافه میشود. در این راستا هر چند بانک مرکزی پیش بینی کرده نرخ تورم در امسال شش و نیم درصد

طرف تجاری ترکیه چون آلمان، انگلیس، عراق، ایتالیا، آمریکا، فرانسه، امارات، ترکیه عربی و ایران آنکارا عملا با بسیاری از این کشورها وارد تنشهایی شده است. در بعد دیگری گردشگری ترکیه (که از سال ۲۰۰۴ در ترکیه رونق گرفته) و مشارکت غیرمستقیم سفر و گردشگری در اقتصاد این کشور در سال ۲۰۱۵ به حدود ۱۳ درصد از تولید ناخالص داخلی آن رسید به دلایل تحریم های روسیه، مسائل امنیتی و تهدیدات و عملیات تروریستی در این کشور، با کاهش چشمگیری روبرو شده است. چنانچه کاهش بی سابقه تعداد گردشگران داخلی و خارجی و احتمال ورشکستگی این بخش در سال ۲۰۱۷ و همچنین رشد منفی در تمام بخش ها از جمله صنعت، خدمات و... چشم انداز اقتصاد ترکیه را تار تار نموده است.

در سالهای گذشته برخی اقتصاددانان از آینده یسادی می کردند و هدف ۵۰۰ میلیارد دلاری ترکیه در صادرات برای سال ۲۰۲۳ میلادی مصادف با یکصدمیل سال تأسیس جمهوری را آسان می یافتند. اکنون نیز هر چند مقامات ترکیه ای چالشها در افت صادرات این کشور را ناشی از کاهش مقدار و وزن صادرات ترکیه ندانسته و مدعی اند افت نرخ جهانی نفت و بالا رفتن ارزش دلار در بازارهای جهانی بر وضعیت کنونی تأثیر گذاشته است. اما کاهش ارزش لیر، وضعیت جذب سرمایه گذاری خارجی، افزایش میزان تنشها و بحران های سیاسی اقتصاد ترکیه را وارد دوره ای از چالش های نوبین بیشتر کرده است. در این بین مخالفان ترکیه حزب عدالت و توسعه را مسئول چالشی شدن اوضاع اقتصادی

سرنه دگرگون و شمار گردشگران خارجی و سرمایه گذاری خارجی را بسیار بالا برد. در این بین عوامل گوناگونی در تحقق رشد اقتصادی و تغییر راه اقتصاد ترکیه نقش داشت. چنانچه ثبات مدیریتی و پیش بینی پذیری اقتصاد و سیاست ترکیه، اصلاحات ساختاری و دموکراتیک مبتنی بر پیمان ماستریخت و پیمان های دیگر اتحادیه اروپایی، تلاش برای ادغام ترکیه در اقتصاد بین المللی، جذب بیشتر سرمایه خارجی، توجه بیشتر غرب به اقتصاد ترکیه، تلاش برای حل مسأله ی کردها و اثرات مثبتی در ایجاد امنیت و ثبات نسبی در کشور و رویکردهای منطقه ای و خارجی چون کاهش تنش و به حداقل رساندن تنش ها با همسایگان و گسترش مناسبات تجاری و... هر یک به نوبه خود به شکوفایی اقتصاد ترکیه کمک کرد.

وضعیت نوین اقتصاد ترکیه هر چند رشد اقتصادی ترکیه در ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ نسبت به ۲۰۰۹ و ۴ درصد بوده است ولی در حالی که حجم بازرگانی خارجی ترکیه در ۱۰ ماهه نخست سال گذشته میلادی برابر ۲۹۳ میلیارد دلار بود در ۱۰ ماه نخست سال ۲۰۱۶ میلادی به ۲۸۰ میلیارد دلار رسید. این افت در بازرگانی خارجی این کشور و کاهش صادرات از ۱۲۰ میلیارد دلار به ۱۱۷ میلیارد و کاهش واردات از ۱۷۳ میلیارد دلار به ۱۶۲ میلیارد دلار و سایر نوسانی در روابط بازرگانی خارجی با اتحادیه اروپا (این کشور حدود ۵۰ درصد بازرگانی خارجی خود را با ۲۸ عضو آن انجام می دهد) نشانگر چراغ های منفی در اقتصاد این کشور است. همچنین روابط ترکیه با اتحادیه اروپا در ماههای اخیر بر تنش شده و با نگاهی به کشورهای مهم

باشد اما در سال آینده تورم بیش از هشت درصدی در انتظار ترکیه است. امری که موجب افزایش بهره بانکی شده و این امر در کنار بی ثباتی با کاهش سرمایه گذاری و کند شدن آهنگ رشد اقتصاد ترکیه همراه است.

آنچه مشخص است هر چند رهبران دولتی کودتای نافرجام، حملات تندروانه و آب و هوای نامساعد را در بدترین عملکرد اقتصاد موثر دانسته و بینالی بیلدریم، نخست وزیر تصمیم دارد بسا برنامه ریاضتی و اعتبارات مالی به بخش خصوصی با این بحران مقابله کند و در هزینه های خصوصی صرفه جویی و به رونق چرخه ی کسب و کار کمک کند. در این راستا هم رجب طیب اردوغان وضعیت نوین را جنگ اقتصادی دانسته و اعلام کرده است برای تضعیف واحد پول ترکیه، دلیل جدی اقتصادی وجود ندارد و بارها از شهروندان ترکیه خواسته است که ارزهای خارجی خود را به طلا یا لیره ترکیه تبدیل کنند، تا جلو سقوط بیشتر ارزش لیره را بگیرد، اما در عمل واحد پول ملی ترکیه در ماه نوامبر به پایین ترین سطح از زمان بحران مالی جهان در سال ۲۰۰۸ رسیده است. در این میان آنکارا از یک سسو تلاش میکند تا با برطرف کردن نگرانی بازار، سرمایه گذاران و صاحبان کار و رویکردهای ترمس انجام معاملات با چین، روسیه و ایران با ارزهای محلی وضعیت را بهبود بخشد، اما به نگاه بسیاری توقف مذاکرات الحاق ترکیه به اتحادیه اروپا و پس لرزه های ناشی از آن، وجود مسائل پس از کودتای نظامی نافرجام در ترکیه، پیگیری های گسترده ی مخالفان اردوغان، فضای امنیتی بر این کشور، افزایش ریسک سرمایه گذاری، حملات تروریستی، کاهش درآمد های گردشگری و... چالش های اقتصادی را افزایش داده است. در کنار این خواسته رئیس جمهور در مورد کاهش بهره بانکی با اصول اقتصاد همخوان نیست و موجب کاهش ارزش لیر میگردد. به علاوه تبدیل ذخایر ارزی خارجی به لیر و طلا ممکن است با رویکردهای احساسی مردم برخورد شود، اما در کنار تصمیم پارلمان اروپا برای متوقف کردن ادامه مذاکرات الحاق ترکیه، شروع سال جاری میلادی و اوضاع احتمال افزایش قیمت جهانی نفت، اوضاع نابسامان اقتصادی، کسری انرژی و... چالش ها نمود پیدا خواهد کرد و روند کاهشی جذب گردشگر را بیشتر کرده و کسری بودجه، افزایش نرخ بیکاری و کاهش رشد اقتصادی را در این کشور رقم خواهد زد.

کارتون روز

تیعات منفی جنگ

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا
مدیر مسئول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۳۷